

bilo dano ali stopiti v cesarsko službo ali prevzeti gospodarstvo, in odločil se je z lahkim srcem za — gospodarstvo. Stari Knez je tiho prikimal, mati pa je hvalila Boga, da ima sina pri sebi, za katerega je toliko molila in skrbela, ko je hodil po svetu.

Mladi Knez je potreboval gospodinje in ni mu bilo težko izbrati jo, ker je bila ponosna Venčeva Terezija — ne vedé in ne hoté — kolikor toliko kriva, da se je Anton tako lahko odločil prevzeti gospodarstvo. Pokesal se Anton nikdar ni, da je ravnal tako, kakor mu je velevalo po pameti srce. Živel je srečno v domačem krogu.

Dr. Gaber pa je ostal samec, ker zdelo se mu je najboljše v njegovem poklicu, da ni vezan na soprogo in družino, ampak da tisto skrb prenese na bolnike in reveže, ki so je čestokrat prav posebno potrebni. Vse ga je spoštovalo in ljubilo. Pri Venčevih in Knezovih je bil vedno z veseljem vsprejeti gost, kjer je v domačem krogu svojih dobrih prijateljev rad pomodroval, kako čudovita so pota, po katerih iščejo srca človeška svoje sročé, da pa vendar oni le najboljše storé, ki hodijo za vzori, kakoršne rodi srce polno krščanske ljubezni.

V babilonski sužnosti.

(Po 136. psalmu.)

Posédamo tu po bregéh
Ob vóдах v Babilonu,
Solzé blesé se nam v očéh
Po hramih na Sijonu.
Na vrbah citre nam visé
In v grlu pesmi nam molčé,
Ne pojemo v tujini
Kot nekđaj v domovini.

Vprašuje Babilonec nas:
»Kaj Izrael ne pevaš?
Zapoj Sijona blišč in kras!
Kaj tu v solzah medlelaš?
Sam sebe s petjem boš vedril,
Pri citrah nas boš veselil
V ravnotnem Babilonu,
Če pel boš o Sijonu.«

»Ne bode citral, nikdar pel
V prognanstvu in tujini
Jehovi pesmij Izrael
In svoji domovini:
Oskrunjena je zemlja ta,
Zakonov božjih ne pozna:
Ne bo pel pesmij svetih
V pokrájinah prokletih.«

Če zabim te, sijonska hči,
Ki te Edomei strli,
Desnica naj odrveni,
Priraste jezik v grli:
Sovragov pomni, o Gospod,
Ki v sužnost vlekli tvoj so rod,
Kaznuj, Gospod, Edomce,
Uniči njih potomce.

Kot joče izraelski sin,
Ker proč je čast sijonska,
Jokala boš tik razvalin
Bridkó, hči babilonska:
Junak bo od nekod pridrl,
Porušil te in v tla potrl —
Ko jok bo v Babilonu,
Jaz pel bom na Sijonu.

A. H.

